

Sygn. akt I C 947/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 kwietnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Gajewska

Protokolant: sekretarz sądowy Judyta Masłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 marca 2019r.

sprawy z powództwa K. G. zastąpionego przez przedstawicielkę ustawową D. D.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

z udziałem interwenienta ubocznego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Szpitala (...) w P.

o zapłatę

o r z e k a

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda K. G. zastąpionego przez przedstawicielkę ustawową D. D. kwotę 13 000 zł (trzynaście tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda K. G. zastąpionego przez przedstawicielkę ustawową D. D. kwotę 5 000 zł (pięć tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 02 lutego 2018 roku do dnia zapłaty.

III. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

IV. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda K. G. zastąpionego przez przedstawicielkę ustawową D. D. kwotę 1 544,20 zł (jeden tysiąc pięćset czterdzieści cztery złote 20/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

V. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 240,04 zł (dwieście czterdzieści złotych 04/100) tytułem wydatków na opinie biegłych nie pokrytych z zaliczek.

Sygn. akt I C 947/17

UZASADNIENIE

Małoletni K. G., zastąpiony przez ustawową przedstawicielkę D. D., wytoczył powództwo przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę:

- na podstawie art. 445 k.c. kwoty 23 000 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 13 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty – tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną wskutek rozstroju zdrowia wywołanego niedołożeniem przez personel medyczny należytej staranności przy wykonywaniu zabiegu medycznego,

- na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta w zw. z art. 448 k.c. kwoty 10 000 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu w niniejszej sprawie do dnia zapłaty – tytułem zadośćuczynienia za naruszenie prawa pacjenta do świadczeń zdrowotnych odpowiadających wymaganiom aktualnej wiedzy medycznej.

Nadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu ustawowa przedstawicielka małoletniego powoda wskazała, że w dniu 28 września 2016 roku małoletni powód został przyjęty na oddział (...) Szpitala (...) w P. z powodu uporczywych nudności i wymiotów oraz bólów w okolicy śródbrzusza po stronie prawej. W trakcie jego hospitalizacji obserwowano nasilający się przy palpacji ból brzucha w okolicy śródbrzusza i podbrzusza po stronie prawej. Po konsultacji chirurgicznej stwierdzono podejrzenie ostrego zapalenia wyrostka robaczkowego i podjęto decyzję o przeprowadzeniu w dniu 29 września 2016 roku zabiegu operacyjnego – appendectomii. W dniu 6 października 2016 roku małoletni w stanie ogólnym dobrym został wypisany do domu. Stan jego zdrowia nie rokował jednak poprawy. Wysoka gorączka, wymioty oraz duża bolesność brzucha spowodowały niepokój matki małoletniego, która udała się z synem na konsultację do lekarza rodzinnego. Lekarz rodzinny wystawił skierowanie do szpitala. Jeszcze tego samego dnia małoletni został ponownie przyjęty na oddział (...) Szpitala (...) w P.. Po przeprowadzeniu badania tomografii komputerowej, które wykazało guza w miejscu wycięcia wyrostka, lekarze w trybie pilnym skierowali małoletniego do Szpitala (...) w O.. Tam, na podstawie szeregu przeprowadzonych badań, zakwalifikowano małoletniego do laparotomii. W znieczuleniu ogólnym poddany został zabiegowi polegającemu na opróżnieniu ropnia wewnątrztrzewnowego i usunięciu ciała obcego w postaci zwiniętego gazika.

W dacie opisanego wyżej zabiegu operacyjnego appendectomii, Szpital (...) w P. objęty był polisą ubezpieczeniową od odpowiedzialności cywilnej, wystawioną przez pozwaną (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W.. Ustawowa przedstawicielka małoletniego powoda poinformowała o szkodzie ubezpieczyciela, który uznał swoją odpowiedzialność oraz wypłacił na rzecz małoletniego powoda kwotę 7 000 złotych tytułem zadośćuczynienia i odmówił dalszych wypłat.

W ocenie strony powodowej przyznane przez pozwaną zadośćuczynienie jest rażąco zaniżone. Ubezpieczyciel niewłaściwie ocenił rozmiar doznanej przez małoletniego powoda krzywdy. Ubezpieczyciel stwierdził 2,5% uszczerbek na zdrowiu poszkodowanego w związku z pozostawieniem w jego ciele ciała obcego i zupełnie pominął kwestię narażenia poszkodowanego na utratę życia i zdrowia. W wyniku niezachowania należytej staranności - zaniedbania personelu medycznego i pozostawienia ciała obcego w polu operacyjnym, stan zdrowia małoletniego pogorszył się i realnie zagrażał jego życiu i zdrowiu. Konieczność przeprowadzenia dodatkowej operacji spowodowała, iż wydłużył się okres leczenia i czas powrotu chłopca do pełnej sprawności. Ponadto, brak poprawy stanu zdrowia po operacji, kolejne diagnozowanie, dodatkowe badania, ostatecznie pilny zabieg operacyjny, spotęgował zarówno u małoletniego powoda, jak i jego matki, dyskomfort psychiczny oraz lęk przed korzystaniem ze świadczeń medycznych. Po wyjściu ze szpitala małoletni przebywał na zwolnieniu lekarskim, w tym zwolnieniu z zajęć wychowania fizycznego. Bóle żołądka i wymioty utrzymywały się jeszcze przez 3 miesiące po zabiegu. Obniżeniu uległo samopoczucie małoletniego, który też zaczął bać się spać sam w swoim pokoju.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda wskazała, że żądanie pozwu w zakresie odsetek liczonych od kwoty 23 000 złotych oparte jest na normie prawnej art. 476 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003r., Nr 124, poz. 1152 ze zm.) w zw. z art. 481 k.c. Szkada wraz z roszczeniem o zapłatę zadośćuczynienia została zgłoszona pozwanej pismem z 8 grudnia 2016 roku.

Pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana przyznała, że otrzymała zgłoszenie przedmiotowej szkody i w następstwie dokonanych ustaleń uznała swoją odpowiedzialność i wypłaciła małoletniemu powodowi kwotę 7 000 złotych tytułem zadośćuczynienia. W ocenie pozwanej wypłacone dotychczas zadośćuczynienie wyczerpuje uzasadnione roszczenia powoda. Dochodzone w niniejszym procesie kwoty są niewspółmiernie wysokie w stosunku do rozmiaru krzywdy doznanej przez małoletniego powoda. Wykonany zabieg był zabiegiem ratującym życie. Wynikłe w jego efekcie powikłania skutkowały koniecznością przeprowadzenia kolejnego zabiegu, co niewątpliwie spowodowało dodatkowe dolegliwości, jednak powód powrócił do pełnego zdrowia, a rokowania na przyszłość są pomyślne.

Na wniosek pozwanej Sąd Rejonowy w Piszku o toczącym się procesie zawiadomił Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Szpital (...) w P., który zgłosił interwencję uboczną po stronie pozwanego i wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda zawrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 28 września 2016 roku 9-letni K. G. został przyjęty na oddział (...) Szpitala (...) w P. z powodu objawów ostrego zapalenia wyrostka robaczkowego. Po konsultacji chirurgicznej zakwalifikowany został do zabiegu operacyjnego w trybie pilnym. W dniu 29 września 2016 roku wykonano appendektomię. Zabieg i gojenie rany po operacji odbyło się bez powikłań. W dniu 6 października 2016 roku małoletni w stanie ogólnym dobrym został wypisany do domu z zaleceniem kontroli w poradni chirurgicznej dziecięcej w dniu 11 października 2016 roku.

Następnego dnia, 7 października 2016 roku, K. G. ponownie został przyjęty na oddział (...) Szpitala (...) w P. z powodu stanu gorączkowego, bólów brzucha i uporczywych wymiotów. Bezpośrednio po przyjęciu wykonano tomografię komputerową brzucha i miednicy, na podstawie której wyników rozpoznano ropień wewnątrzbrzusny międzypętlowy. Po telefonicznej konsultacji z lekarzem dyżurnym oddziału chirurgii dziecięcej Wojewódzkiego (...) w O., małoletni w trybie pilnym został przekazany do tamtejszego szpitala celem dalszego leczenia.

W szpitalu w O. wdrożono wobec K. G. antybiotykoterapię i na podstawie wyników dodatkowych badań rozpoznano u niego ropień wewnątrztrzewnowy w miednicy małej oraz ciało obce w jamie otrzewnej pozostawione po zabiegu appendektomii wykonanym w Szpitalu (...) w P. w dniu 29 września 2016 roku. Małoletniego zakwalifikowano do laparotomii w trybie dyżurowym. W dniu 8 października 2016 roku w znieczuleniu ogólnym poddany on został zabiegowi polegającemu na opróżnieniu ropnia wewnątrztrzewnowego i usunięciu ciała obcego w postaci zwiniętego gazika. Po zabiegu małoletni nie gorączkował i nie wymiotował. Utrzymano antybiotykoterapię oraz podawanie leków przeciwbólowych. W dniu 19 października 2016 roku małoletni w stanie ogólnym dobrym został wypisany do domu z zaleceniem utrzymywania raty i opatrunku w czystości, przyjmowania przepisanego antybiotyku i odbycia kontroli w poradni chirurgicznej w dniu 21 października 2016 roku. Małoletni został zwolniony z zajęć szkolnych przez jeszcze dwa dni oraz z zajęć wychowania fizycznego przez cztery tygodnie.

(okoliczności bezsporne, dowód: dokumentacja medyczna małoletniego powoda k. 17-93; zeznania świadków A. G. k. 139v, H. D. k. 139v-140, M. R. k. 140; zeznania ustawowej przedstawicielki małoletniego powoda k. 228v)

Wskutek pozostawienia gazika w polu operacyjnym, czas leczenia i rekonwalescencji małoletniego K. G. po operacji przebytej 29 września 2016 roku został przedłużony o około trzy tygodnie. Wspomniane ciało obce nie zagrażało życiu małoletniego. Było natomiast powodem podwyższonej temperatury, złego samopoczucia oraz powstania ropnia wewnątrztrzewnowego, a w konsekwencji doprowadziło do konieczności przeprowadzenia ponownego zabiegu operacyjnego. Nieusunięcie gazika z pola operacyjnego nie doprowadziłoby do zgonu małoletniego. Nasiliłoby złe samopoczucie i dolegliwości bólowe oraz spowodowałoby narastanie objawów ostrego zapalenia otrzewnej. W związku z przebytymi operacjami małoletni nie wymaga dalszego leczenia, zabiegów medycznych lub rehabilitacyjnych.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii k. 165-166 wraz z opinią uzupełniającą k. 186)

Pozostawienie ciała obcego w polu operacyjnym spowodowało u małoletniego K. G. dyskomfort psychiczny i fizyczny, bowiem przedłużyło jego złe samopoczucie, w tym uporczywy ból, wymioty i gorączkę, zaś ponowna hospitalizacja, w tym diagnozowanie i kolejny zabieg operacyjny były dodatkowym czynnikiem stresogennym. Obecnie małoletni nie wspomina przebytych operacji i hospitalizacji. Nie przejawia stresu, jest rozluźniony emocjonalnie, co pozwala prognozować jego pozytywny stosunek do czynności związanych z leczeniem i udzielaniem świadczeń medycznych w przyszłości.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu psychologii dziecięcej k. 213-216)

W dacie poddania małoletniego K. G. zabiegowi appendektomii, Szpital (...) w P. objęty był ochroną ubezpieczeniową w zakresie odpowiedzialności cywilnej na podstawie umowy zawartej z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W..

Pismem z 8 grudnia 2016 roku ustawowa przedstawicielka małoletniego K. G. poinformowała ubezpieczyciela o szkodzie i wystąpiła z roszczeniem zapłaty zadośćuczynienia za doznaną przez małoletniego krzywdę. Ubezpieczyciel wszczął postępowanie likwidacyjne szkody, uznał swoją odpowiedzialność oraz przyznał i wypłacił na rzecz małoletniego kwotę 7 000 złotych tytułem zadośćuczynienia.

(okoliczności bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Podstawę prawną roszczenia małoletniego powoda o zadośćuczynienie za doznaną krzywdę stanowi przepis art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c., zgodnie z którym, w przypadku uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zadośćuczynienie należy kwalifikować jako podstawowe świadczenie, którego celem jest kompensata pieniężna całej powstałej krzywdy doznanej po stronie bezpośrednio poszkodowanego. Krzywdę należy rozumieć jako cierpienie fizyczne, czyli ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, tj. ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia. Krzywda wynagradzana zadośćuczynieniem pieniężnym, uregulowanym w art. 445 k.c. jest szkodą niemajątkową. Charakter tej szkody decyduje o jej niewymierności. Przyznanego odszkodowania nie należy traktować na zasadzie ekwiwalentności, którą charakteryzuje wynagrodzenie szkody majątkowej. Odpowiedniość kwoty, o której stanowi art. 445 § 1 k.c., ma służyć złagodzeniu doznanej krzywdy, ale jednocześnie nie może być źródłem wzbogacenia (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09.02.2000r., III CKN 582/98, LEX nr 52776).

Przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia należy mieć na uwadze całokształt okoliczności, mających wpływ na rozmiar krzywdy, a w szczególności stopień i czas trwania cierpień fizycznych i psychicznych. Stopień uszczerbku na zdrowiu nie może być przyjmowany jako jedyna przesłanka ustalenia wysokości zadośćuczynienia, w związku z czym nie można pomijać okresu odczuwania dolegliwości fizycznych oraz uczucia krzywdy (vide wyrok Sądu Najwyższego z 10 kwietnia 1974 roku II CR 123/74).

Kwestia odpowiedzialności pozwanego za szkodę była bezsporna. Sporna była jedynie ocena rozmiaru krzywdy, stopnia natężenia i długotrwałości cierpienia fizycznego i psychicznego oraz w konsekwencji wysokość należnego małoletniemu powodowi zadośćuczynienia.

Kwestię stopnia krzywdy jakiej doznał małoletni powód w wyniku zdarzenia z 29 września 2016 roku, to jest w wyniku pozostawienia po zabiegu appendektomii wykonanym w Szpitalu (...) w P. gazika w jamie otrzewnej małoletniego, Sąd rozstrzygnął w oparciu o załączoną do akt sprawy dokumentację medyczną, opinie biegłych sądowych z zakresu chirurgii i psychologii, zeznania świadków A. G., H. D. i M. R. oraz zeznania ustawowej przedstawicielki małoletniego powoda.

Oczywistym jest, że w rozpatrywanym przypadku małoletni powód doświadczył krzywdy, ujmowanej jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości) i cierpienie psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi, z rozstrojem zdrowia czy wyłączeniem z normalnego życia). Wskutek przedmiotowego zdarzenia szkodowego zmuszony był poddać się kolejnej hospitalizacji, badaniom diagnostycznym i zabiegowi operacyjnemu, zażywać antybiotyki i środki przeciwbólowe, a po wyjściu ze szpitala prowadzić jeszcze przez pewien czas oszczędny tryb życia, co niewątpliwie wiązało się z dyskomfortem, utrudnieniem codziennego funkcjonowania oraz czasową niemożnością aktywnego spędzania czasu wolnego.

Powołany w niniejszej sprawie biegły sądowy z zakresu chirurgii, S. S., w sporządzonej na piśmie opinii stwierdził, że wskutek pozostawienia gazika w polu operacyjnym, czas leczenia i rekonwalescencji małoletniego powoda po operacji przebytej 29 września 2016 roku został przedłużony o około trzy tygodnie. Wspomniane ciało obce nie zagrażało życiu małoletniego, natomiast było powodem podwyższonej temperatury, złego samopoczucia oraz powstania ropnia wewnątrztrzewnowego, a w konsekwencji doprowadziło do konieczności przeprowadzenia ponownego zabiegu operacyjnego. Nieusunięcie gazika z pola operacyjnego nie doprowadziłoby do zgonu małoletniego, ale nasiliłoby złe samopoczucie i dolegliwości bólowe oraz spowodowałoby narastanie objawów ostrego zapalenia otrzewnej (k. 165-166 i 186).

Natomiast biegła sądowa z zakresu psychologii dziecięcej, J. M., w sporządzonej na piśmie opinii stwierdziła, że pozostawienie ciała obcego w polu operacyjnym spowodowało u małoletniego powoda dyskomfort psychiczny i fizyczny, bowiem przedłużyło jego złe samopoczucie, w tym uporczywy ból, wymioty i gorączkę, zaś ponowna hospitalizacja, w tym diagnozowanie i kolejny zabieg operacyjny były dodatkowym czynnikiem stresogennym. Biegła dodała, iż obecnie małoletni nie wspomina przebytych operacji i hospitalizacji. Nie przejawia stresu, jest rozluźniony emocjonalnie, co pozwala prognozować jego pozytywny stosunek do czynności związanych z leczeniem i udzielaniem świadczeń medycznych w przeszłości (k. 213-216).

Sąd w pełni podziela powołane wyżej opinie biegłych sądowych, bowiem spełniają one stawiane im wymogi, odzwierciedlają staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiadają w sposób wyczerpujący, stanowczy i zrozumiały na postawione pytania, a przytoczona na ich uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. Zauważyć należy, iż opinia biegłego podlega, jak i inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c, lecz odróżniają je szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotowe opinie zostały sporządzone zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną. W szczególności biegli przy wydawaniu opinii dysponowali dokumentacją lekarską małoletniego powoda i przeprowadzili stosowne badanie przedmiotowe. Należy podkreślić, iż opinie te nie były kwestionowane przez strony niniejszego procesu.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że powodowi tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę należna jest kwota 20 000 złotych. Pomniejszając ją o wypłacone dotychczas przez stronę pozwaną zadośćuczynienie w wysokości 7 000 złotych, Sąd na podstawie art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c. zasądził od pozwanej na rzecz małoletniego powoda kwotę 13 000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 13 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty i oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

W ocenie Sądu zadośćuczynienie w łącznej wysokości 20 000 złotych ma odczuwalny ekonomicznie wymiar, uwzględnia rozmiar krzywdy doznanej przez małoletniego powoda, odczuwane dolegliwości bólowe, czas trwania i rodzaj leczenia. Kwota ta jest adekwatna do istniejących stosunków majątkowych społeczeństwa, w tym wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, przez co utrzymana jest w rozsądnych granicach i w żaden sposób nie podważa kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia.

W zakresie żądania zasądzenia odsetek od powyższej kwoty, wskazać należy, że roszczenie o zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę i tytułem odszkodowania jest, podobnie jak większość roszczeń deliktowych, uprawnieniem bezterminowym. Stosuje się więc do niego zasadę z art. 455 k.c., w

świecie której świadczenie z tego tytułu powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania, przy uwzględnieniu rozwiązań szczególnych (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30.05.2014r. w sprawie VI ACa 1455/13, Lex nr 1527296). W tym przypadku jest to regulacja zawarta w przepisie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013, poz. 392), zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Stąd też żądanie pozwu zasądzenia odsetek od dnia 13 stycznia 2017 roku uznać należy za zasadne.

Roszczenie małoletniego powoda o zapłatę zadośćuczynienia za naruszenie praw pacjenta, znajduje podstawę prawną w przepisie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 roku o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz.U. 2009 Nr 52, poz. 417 ze zm.), zgodnie z którym, w razie zawinionego naruszenia praw pacjenta sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę na podstawie art. 448 k.c.

Przepis powyższy służy ochronie dóbr osobistych pacjenta, a decydujące o odpowiedzialności udzielającego świadczeń medycznych jest wyłącznie wykazanie naruszenia skatalogowanych w ustawie praw pacjenta i zawinienie podmiotu świadczącego usługę. W związku z tym pokrzywdzony nie musi udowadniać, że doszło do naruszenia prawnie chronionego dobra osobistego - wystarczy wskazać konkretne naruszenie praw pacjenta (vide wyrok Sądu Najwyższego Izby Cywilnej z 10.01.2019r. w sprawie II CSK 293/18).

Zgodnie z art. 6 ust. 1. cytowanej wyżej ustawy, pacjent ma prawo do świadczeń zdrowotnych odpowiadających wymaganiom aktualnej wiedzy medycznej.

Wspomniane wyżej prawo pacjenta zostało – jak wynika z dokonanych w sprawie ustaleń – naruszone przez Szpital (...) w P. w sposób ewidentny i zawiniony. Po wykonanym zabiegu w ciele małoletniego powoda pozostawiony został gazik, co przedłużyło o około trzy tygodnie czas leczenia i rekonwalescencji małoletniego po operacji przebytej 29 września 2016 roku oraz było powodem dyskomfortu psychicznego i fizycznego, w tym uporczywego bólu, wymiotów, podwyższonej temperatury, złego samopoczucia oraz powstania ropnia wewnątrztrzewnowego, a w konsekwencji doprowadziło do konieczności przeprowadzenia ponownego zabiegu operacyjnego.

Dlatego też, w ocenie Sądu, należało – tytułem zadośćuczynienia – przyznać małoletniemu powodowi na podstawie art. 448 k.c. w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 roku o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta kwotę 5 000 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia doręczenia pozwanej odpisu pozwu w przedmiotowej sprawie, to jest od dnia 2 lutego 2018 roku. Strona pozwana ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przez ubezpieczony szpital na podstawie art. 822 k.c.

O kosztach procesu, wobec jedynie częściowego uwzględnienia żądań pozwu, Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 100 k.p.c., biorąc pod uwagę wygranie sprawy przez małoletniego powoda w 55%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły łącznie 5 767,00 złotych, w tym: 1 650,00 złotych opłata sądowa od pozwu, 500,00 złotych zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłych sądowych, 3 600,00 złotych koszty zastępstwa procesowego i 17,00 złotych opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa. Zatem 55% wskazanej kwoty wynosi 3 171,85 złotych (55% x 5 767,00 zł). Natomiast koszty poniesione przez pozwanego wyniosły łącznie 3 617,00 złotych, w tym 3 600,00 złotych koszty zastępstwa procesowego i 17,00 złotych opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa. Pozwany wygrał sprawę w 45%, stąd należna mu kwota wynosi 1 627,65 złotych (45% x 3 617,00 zł). Sąd dokonał kompensacji kosztów i zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego powoda kwotę 1 544,20 złotych (3 171,85 zł – 1 627,65 zł = 1 544,20 zł).

Łączny koszt opinii biegłych sądowych wyniósł 963,44 złotych i do wysokości 436,44 złotych został tymczasowo pokryty ze środków budżetowych Skarbu Państwa. Biorąc pod uwagę przegranie sprawy przez pozwanego w 55%, Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005r., Nr 167, poz. 1398 ze zm.) nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pieszku kwotę 240,04 złotych.